

αντίχριστος

αντίχριστος, -η, -ο, επίθ. [<μτγν. αντίχριστος <άντί + Χριστός]. **1.** ο ασεβής, ο άθεος: «είναι τόσο αντίχριστος αυτός ο άνθρωπος, που δεν περνάει ούτε έξω από εκκλησία». **2.** το αρσ. ως ουσ. **ο αντίχριστος**, ο διάβολος, ο σατανάς: «ο αντίχριστος ξέρει πολλά κόλπα για να σε παρασύρει». (Ακολουθούν 13 φρ.)·

- *βρε αντίχριστε!* **α.** θαυμαστική έκφραση προς κάποιον, με την οποία δηλώνουμε την ικανοποίησή μας για κάποια συγκεκριμένη ενέργειά του ή λόγο του: «βρε αντίχριστε, πώς μπόρεσες και αντιμίλησες κοτζάμ υπουργό!». **β.** επιτιμητική έκφραση προς κάποιον που ενήργησε παρά τη θέλησή μας: «έλα δω, βρε αντίχριστε, δε σου 'πα χίλιες φορές να μην μπεις μέσα;». **γ.** χαϊδευτική προσφώνηση προς κάποιον: «βρε αντίχριστε, πώς ήταν αυτό και μας θυμήθηκες!»·

- *γαμώ τον αντίχριστό μου!* έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ατόμου. Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το γαμώ: «γαμώ τον αντίχριστό μου, γαμώ, όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν; || τίποτα δε μου πάει καλά, γαμώ τον αντίχριστό μου, γαμώ». Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου!* λ. γαμώ·

- *γαμώ τον αντίχριστό σου!* ή *σου γαμώ τον αντίχριστο!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «γιατί ρε, γαμώ τον αντίχριστό σου, κάνεις φασαρία κάθε φορά που πάω να κοιμηθώ! || σου γαμώ τον αντίχριστο αν ξανακάνεις φασαρία την ώρα του ύπνου!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ότι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το γαμώ. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου!* λ. γαμώ·

- *μου βγαίνει ο αντίχριστος*, καταβασανίζομαι, καταταλαιπωρούμαι, κατατυραννιέμαι: «μπλέχτηκα με μια κωλοδουλειά, και κάθε μέρα μου βγαίνει ο αντίχριστος». Συνών. *μου βγαίνει ο αδόξαστος / μου βγαίνει ο αντίθεος*·

- *τον αντίχριστό μου!* (ενν. γαμώ), βλ. φρ. *γαμώ τον αντίχριστο μου!* Συνών. *τον αδόξαστο μου! / τον αντίθεό μου(!)*·

- *τον αντίχριστό σου!* (ενν. γαμώ), βλ. φρ. *γαμώ τον αντίχριστό σου!* Συνών. *τον αδόξαστό σου! / τον αντίθεό σου(!)*·

- *του αλλάζω τον αντίχριστο*, βλ. φρ. *του βγάζω τον αντίχριστο*. Συνών. *του αλλάζω τον αδόξαστο / του αλλάζω τον αντίθεο*·

- *του αλλάζω τον αντίχριστο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του βγάζω τον αντίχριστο*, τον καταβασανίζω, τον καταταλαιπωρώ: «όποιον παίρνει στη δουλειά του, του βγάζει τον αντίχριστο». Ίσως αναφορά στη διαδικασία του εξορκισμού, όπου, ο δαιμονισμένος υποφέρει πάρα πολύ, μέχρι να καταφέρει ο εξορκιστής να βγάλει από μέσα του το δαίμονα που τον έχει καταλάβει. Συνών. *του βγάζω τον αδόξαστο / του βγάζω τον αντίθεο*·

- *του βγάζω τον αντίχριστο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του γαμώ τον αντίχριστο*, **α.** τον καταξεφτιλίζω, τον καταντροπιάζω: «επειδή ενοχλούσε γέρο άνθρωπο, τον έπιασε εκεί μπροστά σ' όλον τον κόσμο και του γάμησε τον αντίχριστο». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια και, κατ' επέκταση, τον κατανικώ: «επειδή ήταν μεθυσμένος, τον έπιασε ο πατέρας του και του γάμησε τον αντίχριστο || επειδή ενοχλούσε συνέχεια την αδερφή του, τον άρπαξε στα χέρια του και του γάμησε τον αντίχριστο». Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. γαμώ·

- *του γαμώ τον αντίχριστο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του χέζω τον αντίχριστο*, τον επιπλήττω αυστηρά: «τον έπιασε τ' αφεντικό του να κάνει κοπάνα και του 'χεσε τον αντίχριστο». Συνών. *του χέζω τον αδόξαστο / του χέζω τον αντίθεο*·